

DECIZIA

Nr. /
privind contestația
formulată de **X din Belgia**
persoană juridică nerezidentă
înregistrată la D.G.F.P. a Mun. București
sub nr./**11.11.2011**
și la D.G.F.P. a județului Arad
sub nr./**28.01.2013**

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad, urmare delegării competenței de soluționare a contestației conform art.3 alin.1 din O.P.A.N.A.F nr.3333/2011, a fost sesizată de către Direcția Generală a Finanțelor Publice a municipiului București cu adresa nr./AR/24.01.2013, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr./28.01.2013 asupra contestației formulată pentru

x din Belgia persoană juridică nerezidentă
Cod de înregistrare în scopuri de TVA/Cod de înregistrare fiscală

.....
Țara de rezidență – Belgia
Adresa–.....

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a municipiului București sub nr. .../21.11.2011 și la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr. .../28.01.2013, a procedat la analizarea dosarului cauzei, constatând următoarele:

Societatea nerezidentă **X din Belgia** formulează contestație împotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr./25.10.2011 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a municipiului București.

În ceea ce privește suma contestată, arătăm următoarele:

Petenta contestă suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare, înscrisă în Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr./25.10.2011.

Având în vedere dispozițiile Legii nr. 15/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2005 privind unele măsuri de natură fiscală și financiară pentru punerea în aplicare a Legii nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale, care la art. I dispune:

“Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59 din 23 iunie 2005 privind unele măsuri de natură fiscală și financiară pentru punerea în aplicare a Legii nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 29 iunie 2005, cu următoarea modificare:

- Alineatul (1) al articolului 1 va avea următorul cuprins:

*"Art. 1. - (1) Începând cu data de 1 iulie 2005, impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc și se reflectă în contabilitate în monedă nouă, la nivel de leu, **fără subdiviziuni**, prin reducere când fracțiunile în bani sunt mai mici de 50 de bani și prin majorare când fracțiunile în bani sunt de 50 de bani sau mai mari. Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat, cu excepția celor reținute la sursă, altele decât cele aferente veniturilor salariale, în moneda nouă, cu valori mai mici de un leu se întregesc la un leu."*

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad se va investi cu soluționarea cauzei pentru suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare.

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al petentei, purtând și amprenta ștampilei după cum prevede art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Societatea petentă formulează contestație împotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr./25.10.2011 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a municipiului București, invocând în susținerea contestației următoarele motive:

- factura în care a fost înscrisă taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare a fost emisă în anul 2010, dar în condițiile în care „serviciile se referă la tranzacții efectuate în anul 2009” sunt aplicabile normele de impunere a TVA în vigoare anterior date de 1 ianuarie 2010 deoarece „momentul prestării serviciului determină faptul generator în exigibilitatea TVA (conf. articolului 63 din Directiva 2006/112/CE UE)”;

- factura nr./19.01.2010 a fost inclusă numai în cererea de rambursare a TVA aferentă anului 2010 deoarece „X a primit factura la începutul anului 2010, însă acest lucru nu ar trebui să excludă recuperarea TVA-ului”;

- invocă jurisprudența Curții Europene de Justiție în cauza C-152/02 Terra Baubedarf-Handel GmbH în care referitor la dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată se prevede faptul că trebuie exercitat în

perioada în care sunt îndeplinite două condiții, respectiv „mărfurile sau serviciile au fost furnizate și persoana impozabilă se află în posesia facturii.”

În consecință, petenta consideră că factura este eligibilă pentru rambursarea taxei pe valoarea adăugată pentru perioada 2010, solicitând reconsiderarea cererii de rambursare și aprobarea restituirii taxei pe valoarea adăugată.

În probațiune depune documente suplimentare care, în opinia sa, justifică plata sumei înscrisă în factura nr./19.01.2010.

II. Prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. .../25.10.2011, Direcția Generală a Finanțelor Publice a municipiului București a aprobat la rambursare taxa pe valoarea adăugată în suma de ... lei, respectiv a respins la rambursare taxa pe valoarea adăugată în suma de lei.

III. Luând în considerare documentele existente la dosarul cauzei, constatările organului fiscal, susținerile petentei și prevederile legale incidente în cauză, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă organul fiscal a procedat corect respingând la rambursare TVA în sumă de ... lei prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr./25.10.2011 pe motiv că locul prestării nu este în România, operațiunea fiind impozabilă în statul în care este stabilit beneficiarul și de asemenea nu a făcut dovada achitării facturii de achiziție.

În fapt, societatea nerezidentă X, prin cererea de rambursare a taxei pe valoarea adăugată înregistrată sub nr./28.07.2011 a solicitat rambursarea taxei pe valoarea adăugată în sumă de ... lei pentru achizițiile de servicii (cazare/transport) efectuate în România conform documentelor înscrise în *Lista operațiunilor pentru care se solicită rambursarea TVA* – parte integrantă a cererii de rambursare, aferentă perioada 01-12/2012, pentru un număr de 12 facturi emise în anul 2010.

Urmare analizei documentației depusă de petentă, Serviciul Reprezentanțe Străine, Ambasade și Administrare a Contribuabililor Nerezidenți, cu adresa nr./15.09.2011, transmisă prin e-mail petentei și confirmată de primire în data de 15.09.2011, a solicitat acesteia transmiterea următoarelor documente:

- facturile înscrise în cererea de rambursare la pozițiile 2-12, conform prevederilor art. 147² alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 49 alin. (22) Titlul VI „Taxa pe valoarea adăugată” din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal,

aprobate prin HG nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare;

- documente justificative care să ateste achitarea taxei facturată pentru care se solicită rambursarea, conform art. 147² alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 49 alin. (1) Titlul VI „Taxa pe valoarea adăugată” din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare;
- contractul care a stat la baza emiterii facturii emisă de X Romania SRL, tradus, precum și descrierea operațiunilor înscrise în factura emisă X Romania SRL, având în vedere că în cererea de rambursare a fost utilizat codul 10, conform art. 147² alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 49 alin. (22) Titlul VI „Taxa pe valoarea adăugată” din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Persoana juridică nerezidentă X a transmis prin e-mail în data de 14.10.2011 facturile înscrise în cererea de rambursare la pozițiile 2-12, extrase de cont, precum și contractul/01.02.2008 încheiat între X și SC X Romania SRL.

Urmare analizării documentelor anexate cererii de rambursare nr./28.07.2011, precum și a celor transmise de petentă prin e-mail la data de 14.10.2011 s-a aprobat la rambursare suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă facturilor înscrise în cererea de rambursare nr./28.07.2011 pentru serviciile de cazare care au fost prestate în beneficiul său în România și s-a respins la rambursare suma de ... lei aferentă facturii nr./19.01.2010, înscrisă în cererea de rambursare la poziția 1 pentru serviciile de transport care i-au fost prestate de SC X Romania SRL, în temeiul art. 126 alin. (1), art. 133 alin. (2), art. 147² alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu dispozițiile pct. 13(9), pct. 49 alin. (1) din Titlul VI „Taxa pe valoarea adăugată” din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, **Legea nr. 571/2003** privind Codul fiscal al României, cu modificările și completările ulterioare

Forma actualizata valabila la data de : 1 ianuarie 2010

Prezenta forma actualizata este valabila de la 1 ianuarie 2010 pana la 14 aprilie 2010

coroborat cu **HG nr. 44 din 22 ianuarie 2004 (*actualizată*)** pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Forma actualizata valabila la data de : 1 ianuarie 2010

Prezenta forma actualizata este valabila de la 1 ianuarie 2010 pana la 6 martie 2010

„Operațiuni impozabile

ART. 126

(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2);

Locul prestării de servicii

ART. 133

(1) În vederea aplicării regulilor referitoare la locul de prestare a serviciilor:

a) o persoană impozabilă care desfășoară și activități sau operațiuni care nu sunt considerate impozabile în conformitate cu art. 126 alin. (1)-(4) este considerată persoană impozabilă pentru toate serviciile care i-au fost prestate;

b) o persoană juridică neimpozabilă care este înregistrată în scopuri de TVA este considerată persoană impozabilă.

(2) Locul de prestare a serviciilor către o persoană impozabilă care acționează ca atare este locul unde respectiva persoană care primește serviciile își are stabilit sediul activității sale economice. Dacă serviciile sunt furnizate către un sediu fix al persoanei impozabile, aflat în alt loc decât cel în care persoana își are sediul activității sale economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix al persoanei care primește serviciile. În absența unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde persoana impozabilă care primește aceste servicii își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.

Norme metodologice:

13. (...)

(9) În cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de persoane impozabile stabilite în România,

atunci când beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, și serviciul este prestat către sediul activității economice sau un sediu fix, aflat în alt stat membru decât România, prestatorul trebuie să facă dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă și că este stabilit în Comunitate. Se consideră ca această condiție este îndeplinită atunci când beneficiarul comunică prestatorului o adresă a sediului activității economice, sau, după caz, a unui sediu fix, din Comunitate, precum și un cod valabil de TVA atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, inclusiv în cazul persoanelor juridice neimpozabile care sunt înregistrate în scopuri de TVA. Se consideră că prestatorul a acționat de bună credință, în ceea ce privește stabilirea faptului că beneficiarul său este o persoană impozabilă, atunci când a obținut confirmarea validității codului de TVA atribuit beneficiarului său de autoritățile fiscale din alt stat membru prin intermediul procedurilor de securitate existente la nivel comunitar. Dacă beneficiarul, care este stabilit în alt stat membru decât România, nu comunică un cod valabil de TVA, și/sau prestatorul nu obține confirmarea validității codului de TVA al clientului său, se va considera că prestarea de servicii este realizată către o persoană neimpozabilă, aplicându-se celelalte reguli prevăzute de art. 133, în funcție de natura serviciului. Totuși, în situația în care ulterior emiterii facturii de către prestator, beneficiarul comunică un cod valabil de TVA atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, prestatorul va aplica prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv va considera că operațiunea nu este impozabilă în România, fiind impozabilă la locul unde este stabilit beneficiarul, dacă beneficiarul poate face dovada că avea calitatea de persoană impozabilă în momentul în care taxa a devenit exigibilă. Dovada constă într-o confirmare oficială a autorității fiscale din statul membru în care beneficiarul este stabilit. În cazul reconsiderării locului prestării serviciului, prestatorul aplică prevederile art. 159 din Codul fiscal. Prevederile prezentului alineat se completează cu prevederile alin. (4).

Rambursarea taxei către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România și rambursarea TVA de către alte state membre către persoane impozabile stabilite în România

ART. 147²

(1) În condițiile stabilite prin norme:

a) persoana impozabilă nestabilită în România, care este stabilită în alt stat membru, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii, efectuate în România;”

“Normele metodologice:

49. (1) În baza art. 147² alin. (1) lit. a) din Codul fiscal orice persoană impozabilă nestabilă în România, dar stabilă în alt stat membru, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, statul membru în care au fost achiziționate bunuri/servicii sau în care s-au efectuat importuri de bunuri, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reședința sa obișnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu este înregistrată și nici nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 153 din Codul fiscal;

c) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepția următoarelor operațiuni:

1. prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c)-f), h)-m), art. 144 alin. (1) lit. c) și art. 144¹ din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri și prestarea de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2)-(6) din Codul fiscal.

(...)

15) Cererea de rambursare se referă la următoarele:

a) achiziții de bunuri sau servicii care au fost facturate în perioada de rambursare, achitate până la data solicitării rambursării;

b) importuri de bunuri efectuate în perioada de rambursare”

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că SC X ROMANIA SRL a emis factura/19.01.2010 pentru servicii de transport care au fost prestate pentru societatea nerezidentă, X solicitând rambursarea taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei în conformitate cu dispozițiile art. 147² alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 49 alin. (15) din Titlul VI „Taxa pe valoarea adăugată” din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Conform dispozițiilor art. 133 alin. (2) din Codul fiscal coroborat cu dispozițiile pct. 13 alin. (9) din Titlul VI „Taxa pe valoarea adăugată” din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, **locul prestării serviciului este considerat a fi în statul**

membru în care este stabilit beneficiarul. Din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată această operațiune nu este impozabilă în România conform art. 126 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, fiind impozabilă în statul membru în care este stabilit beneficiarul.

În ceea ce privește solicitarea petentei de aplicare a „normelor de impunere a TVA în vigoare înainte de 1 ianuarie 2010” și facturii nr. emisă la data de 19.01.2010, în condițiile în care „momentul prestării serviciului determină faptul generator în exigibilitatea TVA (conf. articolului 63 din Directiva 2006/112/CE UE)”, se rețin următoarele:

Conținutul articolului 63 din Directiva 2006/112/CE UE este următorul:

„Faptul generator intervine și TVA devine exigibilă atunci când sunt livrate bunurile sau sunt prestate serviciile.”, conținut care se regăsește și Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, articolul 134¹ ***„Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol.”***

Învederăm că prin art. 222 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, Comunitatea Europeană a lăsat la latitudinea statelor membre impunerea unor limite de timp persoanelor impozabile pentru emiterea de facturi, atunci când aceste persoane livrează bunuri sau prestează servicii pe teritoriul lor.

Astfel, legiuitorul român la art. 155 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aplicabil stării de fapt în cauză, a dispus:

„Persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, alta decât o livrare/prestare fără drept de deducere a taxei, conform art. 141 alin. (1) și (2), trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naștere faptul generator al taxei, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar pentru suma avansurilor încasate în legătură cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a încasat avansurile, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă.”

Pe cale de consecință, în situația în care factura în cauză a fost emisă la data de 19.01.2010, ulterior datei de 15.01.2010, până când, în drept, conform normelor legale precitate, prestatorul ar fi avut posibilitatea legală de a emite o factură pentru serviciile prestate cel puțin în luna decembrie 2009, rezultă că raționamentul petentei din contestația formulată raportat la Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, nu poate fi luat în considerare, organele fiscale în mod corect și legal raportându-se

la data emiterii facturii, în virtutea principiului general de drept "*tempus regit actum*", conform căreia o situație juridică produce efectele prevăzute de legea civilă aflată în vigoare la data apariției sale sau orice act juridic este guvernat de legea timpului în care s-a născut.

Având în vedere dispozițiile art. 126 alin. (1) din Codul fiscal din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

„a) operațiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2)”.

Pe cale de consecință, în condițiile în care conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal coroborat cu dispozițiile pct. 13 alin. (9) din Titlul VI „Taxa pe valoarea adăugată” din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, **locul prestării serviciului este considerat a fi în statul membru în care este stabilit beneficiarul**, în cauza supusă soluționării **Belgia**, se reține că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile impuse de legiuitor la art. 126 alin. (1) din Codul fiscal, astfel că în mod corect și legal din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată această operațiune nu este impozabilă în România conform art. 126 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, fiind impozabilă în statul membru în care este stabilit beneficiarul.

În ceea ce privește aplicabilitatea în cauza dedusă judecății a jurisprudenței Curții Europene de Justiție, referitor la condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, învederăm petentei că dispozițiile acesteia nu sunt aplicabile în cauza supusă soluționării deoarece condiția *sine qua non* pentru exercitarea dreptului de deducere, respectiv pentru verificarea condițiilor impuse de lege pentru exercitarea dreptului de deducere, o reprezintă includerea operațiunii în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată; or, având în vedere cele demonstrate în cuprinsul prezentei decizii operațiunea înscrisă în factura nr./19.01.2010 nu este impozabilă în România conform art. 126 alin. (1) din Codul fiscal, nefiind astfel în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată; pentru acest motiv contestația formulată urmează a fi respinsă, ca neîntemeiată,

neexistând posibilitatea legală a exercitării dreptului de deducere al TVA în România pentru o operațiune care nu este impozabilă în România, în considerarea normelor legale prezentate în cuprinsul prezentei decizii.

Pentru considerentele aratate mai sus și în temeiul art. 126, art. 133, art. 147², art. 155 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal al României, cu modificările și completările ulterioare, pct. 13, pct. 49 din HG nr. 44 din 22 ianuarie 2004 (*actualizată*) pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, coroborat cu dispozițiile art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de **X** din Belgia persoană juridică nerezidentă, cod de înregistrare în scopuri de TVA/Cod de înregistrare fiscală, Țara de rezidență – Belgia, Adresa–....., împotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr./25.10.2011 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a municipiului București, pentru suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Arad sau la Tribunalul București, în termen de 6 luni de la data comunicării.

Director executiv ,